

et Statspoliti, skal jeg paa mit Partis Vegne tage Ændringsforslaget tilbage.

Formanden: Ændringsforslaget under Nr. 2 er taget tilbage. Ønsker nogen at optage det? (Ophold). Da det ikke er Tilfældet, er det bortfaldet.

Hermed sluttede Forhandlingen.

§§ 1—4 (se Tillæg A. Sp. 5217)
vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 1 til § 5 af et Flertal (Hagbart Berg, Klaus Berntsen, Alfred Christensen, A. M. Hansen, Harboe, Gerud Jensen, Kirk, Kofoed, Axel Møller, Hans Nielsen [Viborg Amts 1ste Valgkreds] og Pinholt)

vedtoges uden Afstemning.

§ 5, saaledes ændret,
vedtoges uden Afstemning.

Lovforslagets Overgang til tredje Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Stats- og kommunale Dyrtidsforanstaltninger.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 5900; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B.).

Udenfor Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer, de stillede Ændringsforslag og Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sættes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Kristiansen): Ved denne Sags første Behandling var der almindelig Enighed om, at en Revision af Dyrtidslovgivningen nu maatte betegne en Overgangsperiode. Dyrtidsforanstaltninger kan ikke med eet Slag ophæves til Bunds, men Opgaven maatte da være at begrænse dem i saa stort Omfang, som Forholdene gør det muligt. Ud fra den Opfattelse er der i Udvalget op-

naaet Enighed baade i Henseende til Principper og i Henseende til Enkeltheder. Udvalget er enigt om at lade Brændselsparagraffen omfatte Tiden indtil April 1920. Af praktiske Grunde er dette ønskeligt, idet Kommunerne allerede i Sommermaanederne foretager Indkøb og Fordeling af Brændsel for den kommende Vinter, og de maa saa vide, hvorledes de er stillede for at kunne disponere paa bedst mulige Maade. I det forelagte Lovforslag var der stillet til Raadighed for Kommunerne i 4 Maaneder 2 Kr. pr. Indbygger til Brændselsrabat, imod at Kommunerne selv betalte 1 Kr. Udvalget stiller under Nr. 1 Ændringsforslag om, at der i Tiden fra 1. Juli 1919 til 31. Marts 1920 af Statskassen stilles til Raadighed for Kommunerne et Beløb af 3 Kr. 34 Øre pr. Indbygger, imod at Kommunen yder et Beløb svarende til Halvdelen af Statens Tilskud, hvilket vil sige, at der kan ydes Tilskud til Indkøb af Brændsel paa i alt 5 Kr. pr. Indbygger. Denne Rabat kan ydes til alle Kommunens Beboere, men Statstilskuddet maa kun komme de Husstande til god, hvis Indtægter ikke overstiger en bestemt Grænse, som er fastsat til 4 000 Kr. i København, 3 500 Kr. i Købstæder og Kommuner med bymæssig Bebyggelse, f. Eks. Gentofte og Brønderslev, og 2 500 Kr. for de øvrige Landkommuner. Det Beløb, Kommunerne anvender hertil, kan de udskrive som Tillægsskat i Henhold til Reglerne i Dyrtidsloven af 13. Juli 1918 § 8. Endelig er der fastsat Regler om, at Priserne for de forskellige Brændselseffekter ikke ved det offentlige Tilskud maa bringes ned under et nærmere fastsat Minimum.

Bestemmelsen i Lovforslagets § 2, der giver Kommunerne Ret til med $\frac{2}{3}$ Statsrefusion at anvende 3 Kr. pr. Indbygger i de fire Maaneder Juli—Oktober 1919, indstiller Udvalget til uforandret Vedtagelse, men man foreslaar derimod at begrænse det Beløb, som Kommunerne kan anvende i Henhold til den nuværende Dyrtidslovs § 4, til 2 Kr. pr. Indbygger i Tiden indtil 31. Oktober 1919. Ændringsforslag Nr. 2 tager Sigte herpaa. I den nugældende Dyrtidslov er der som bekendt ingen Grænse, men Tilskuddet er afhængigt af Indenrigsministeriets Samtykke, og Kommunerne giver selv de to Trediedele.

Vedtages Lovforslaget med de her stillede Ændringsforslag, vil Adgangen til at træffe kommunale Dyrtidsforanstaltninger være reduceret saa stærkt, som det